

ΤΑ ΘΕΑΤΡΑ ΜΑΣ

Οι «Φοίνισσες» του Εύριπιδη.— Τό «Όλα θ' αλλάξουν τοῦ κ. Μπόγορη, — 'Η ἐπίδειξη τῆς Ν. Δ. Σχολῆς τοῦ κ. Σ. Καραντινοῦ καὶ δὲ Χατζῆκος Γκίκας.

ณ หน้าบ้าน

Ο Κ. Λύνος Καρκηζής μπορεί στην κατηγορία των ήμερων έρωτας· χιλιόν ρου θεατών, που, αδικούμενης από το σ' ένα έπαγγελμα όσχετο με τον κεντρικό έρωτα της ζωής της, παραλίγει μάτι τούς υπόλοιπος πέρους που τούς έπιπτευσαν να προσχωματώνται τα πάθηση-ένδινα ασθενής τους δυνατικά. Συγκεκριμένα, ό διηγήθεις μάλιστα που ο Λιονέλ πει για αυτό τον καπού πόλητρό του να πραγματώσει διαδύνευση με ειλικρίνεια και φλογερόν ένθυσιασμό. Τέτοιο ωδούπερα χαρακτηριστικό της παράστασης, δε μπορούσε παρ' αυτήν και μέσα έδειχνε μπό τα λαβύρινα και τα παραστατικήματα της νά μηδε μεταδώσει πολλές φορές τη συγκίνηση έκεινη που μάταια προσπέσθησαν να λάβουσε οι ωλανθανόλους τεντήτες, που-

χ. Λίνος Καρκίσις είναι ἔρωτου τυπικός μέντος με τ' ἔργου τον Θεόρο. Λίγοι καὶ μεγάλοι τὸ πάθος του, ανδρογόνοι καὶ οὐδεῖσι μεστοί στοι βούσισ του. Πρίν τέσσερα χρόνια, στο Παναθηναϊκό Στάδιο μάς έβασε ο αρρώ τὴ πρώτα διήγματα τῆς οικουμενικής δουλείας του, μὲ παρόπατοις που κάθε δύλο παρά μας θησαυρούς αγαγεῖσι δύναμιντας. Τὸ διοί ακριβώς δὲ μπορούμε νά πουκαὶ καὶ για τὶς «Φοίνισσες» τοῦ Εύρυπιδη ισο δ.κ. Καρκίσις ἀφέβασε ἔδν καὶ μὲ βέβαιοντος στὸ οδείο τοῦ Ἀττικοῦ Η- αύλην.

πάδικες, τραγοὶ μητηρικές καὶ εσ- ιφέροτες διδασκαλές, τοῦ ἐπιτολού τους καὶ τῆς «Πλέοντας ποὺ πορο- κολούθησαν στὸν ὅποιον θέατρον εἶναι δύο χρόνια. Χίλια δυὸς φεγδάσια στὴ λεπτομέρεια καὶ στὸ συνόλο, ἐκ- ληπτούμενα στὴν δύναμινταν υπόρε- σια τοῦ οικυπετοῦ, τῆς μέσαστος, τοῦ κουστουμοῦ, τοῦ χροῦ, τῆς μόδας, στην πραγματική γινέταν σπάνια στὴ σκηνή, θά μποροῦμε κακεῖ νὰ καταγράψει στὸ παθητικὸν τὴν παρ- στοσίας τοῦ κ. Καρκίσι. Μᾶ δὲ¹ οὐτά- τοι τὸ γεννιὰν γινάνταν μποροῦν νὰ πο- συμπιστητικά, γιατὶ οὔτι ήτανε οφρα- γυμένων. ἀπὸ τὴν ζαρρή τῆς φο- τιᾶς, τῆς φέλεστας καὶ τῆς εἰλικρί- νειας ἔνδον ἐντύπου ποὺ ποιεῖ ολό- ψυχον· καὶ οὐχ ἔχω ταλέντο — κο- τικὸν καὶ δύμιλα για τὴν θυγὴ της θεατῆτι. Κι οὐτό τὸ σεβαλόνυ πάτη, τὸ βιούσιο νὰ μέσει δὲ κ. Καρ- κίσις πειστότερο ὅποιο πατοῦν δάλδοκ- στὴν κληρηγ καὶ στὸ λογο τὸν δεκτό-

μήποτε αγαλμή του θεού πουστή στην «Φοινίκεια» είχεται ενα μονό γέρυο
δύλιο βέβαιο θειβάλλεται τά τά κά-
πικης. «Οχι ένως γιά τη δι-
πλήσιους της πτήγες, της των ιτής ξε-
φραστούς ίας διάν την άντηγραφή έπει-
νος κάθομενο μεγαλειώδικον, διλάδ-
μορφικά για μάς πεθανόντος. Η με-
λέτη τού διλογίληρουν ήσυ κας πατα-
ριού αδετού πολιτικού πρέπει νά μας
γίνεται μονάχα συγκεντική προόδ-
μηση γιά την έσευνα κας την εύδεσην
της μορφής πού έχει παρείστη σπις
ημί'ρες μας ή & θέτις αι τη ουδίτα του;
πρέπει νά μας γίνεται ζω για την
ζεκτήμη γιά την έδραση του μορ-
φών που έχουν πάρει οι πατατινώνες
θλήσεις της Θμελεικής Διάτηληψης
στά σπλάχνας ηγετικής ζωής
τού λαού μας. Ζωντανή έντοπης νοιί¹
Η έντοπης διμις αδή μπρωτήν ιναλι-
ζωντανή, και γιά απότομη προσφο-
ρικήν μονάχα δη ζει διασταύρωση
στά τω ριζή έκφραστική συγκέντη-
της ζωής τού τόπουν και τού λαού
μας. Κατ', με την άληθεια, πιστεύω
πώς ούτα τά στοιχεία του κοινωνι-
κέως στά σπλάχνα του δ λαού μας
με πρωτόφαντο στήν Ιστορία φαντα-
σιού, και μάλιστα τά διατρίξι τόπος
ζωντανώ πού δεν είναι δύσκολο ιε-
νή δινοκαλύμψικε μολις προσέβοικις
λιγο της πασιωμέε, τά πραγματία του
και τούς χόρους, τού. «Ομοιός δ η,
Καρέτης την άληθειαν αύτη δε φαίνεται
νά την ξεχάνει στη μελλοντική ποδ
δημοσιεύει στο πρόσωπα μας με
σο σ' αύτην διαγνωρίσει, την «προνο-
μική μας, θέση, την πατεμερεσία
πέδη την πράξιας θίδιωστασίας μας,
τη γλωσσική μας συγγένειας, τα την
διντάληψη της ζωής καθώς παρουσιά-
ζεται στο δημιουργικού μας κύριο, κας
στην δημιουργική κας κομψοθερία.
«Υστερός δήν αδή, καταντάει θέβαν-
το λιγότερο πικορένιο πώς ε. κ. π.
δηγήγημπες στο ιναβίλαμα του 'Α-
τικού Δραμάτου με την έκπρωτοτική
μέσω πού ζωντανής έδω και δεύτερην
χλιδάδες χρόνια! Σα αδή τη σφαλ-
ρή βάση χρωστάσιας έται εστα τη
γινών μου, δύο τα αισθητικά δια-
κτισμάτα κι' η μητρηγάνης της παρά-
στασης των «Φοινίκων», μαζί με την
τερατοδικού κεστρά της άγνωστας Θη-
βαίας κας πολλούς άλλους διάφορα εύ-

(ΣΥΝΦΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 11

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 8)
ρωπόσιμους πων ώστόσο με δικαστή την βέβαιας αγωνάχθηση δύο δικαστών σκορπόδετης των καυτηριώνες δύο τους βρέπει ων χαροπάρηζουσε τη παραστασίας όλων θεάτρων.